

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 20. april 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-630/15	Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland har nedlagt påstand om, at Kommissionens statsstøtteafgørelse af 23. juli 2015, der godkendte finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres. Regeringen har intervenseret i sagen til støtte for Kommissionen.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	26.04.18
T-631/15	Stena Line Scandinavia mod Kommissionen Stena Line Scandinavia har nedlagt påstand om, at Kommissionens statsstøtteafgørelse af 23. juli 2015, der godkendte finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt annulleres. Regeringen har intervenseret i sagen til støtte for Kommissionen.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Erhvervsministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	26.04.18
C-207/16	Ministerio Fiscal Sagen vedrører: 1) Er det muligt at fastslå, om der er tale om en tilstrækkelig grov kriminalitet, som retfærdiggør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartrets artikel 7 og 8, ved alene at tage den straf i betragtning, som kan idømmes for den efterforskede forbrydelse, eller er det tillige nødvendigt at fastslå, at der i forbindelse med den kriminelle adfærd foreligger særlige niveauer for krænkelse af individuelle og/eller kollektive retsgoder? 2) Hvis man ved fastsættelsen af forbrydelsens grovhed udelukkende henholder sig til den straf, der kan idøm-	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Følger til orientering: Erhvervsministeriet Datatilsynet	GA	03.05.18

	mes, og til Unionens forfatningsmæssige principper, som Domstolen har anvendt i dom af 8. april 2014 som kriterium for en streng efterprøvelse af direktivet, hvad bør denne minimumsgrænse i påkommende tilfælde da være? Ville det være foreneligt med en generel bestemmelse om en grænse på tre års fængsel?			
Forenede sager C-293/17 og C-294/17	<p>Coöperatie Mobilisation for the Environment og Vereniging Leefmilieu m.fl.</p> <p>1. Kan en aktivitet, der ikke er omfattet af begrebet projekt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26), fordi den ikke er et fysisk indgreb i det naturlige miljø, være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206), da følgerne af aktiviteten kan have væsentlige følger for et Natura 2000-område? 2. Såfremt tilførsel af gødning på eller i jorden er et projekt, og såfremt dette lovligt fandt sted, før artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) fandt anvendelse på et Natura 2000-område, og såfremt gødskning på eller i jorden stadig finder sted, må det da antages, at der er tale om et og samme projekt, uanset gødskningen ikke altid har fundet sted på de samme parceller, med samme mængder og med samme teknikker? Har det ved afgørelsen af, om der er tale om et og samme projekt, betydning, at kvælstofaflejringer hidrørende fra tilførslen af gødning på eller i jorden ikke er øget, efter at Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) har fundet anvendelse på Natura 2000-området? 3. Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en aktivitet, der hænger uløseligt sammen med et projekt og derfor også må anses for et projekt, såsom en malkekvægsbedrifts græsning af kvæg, er undtaget fra godkendelsespligten, og aktiviteten således ikke behøver en individuel godkendelse, såfremt følgerne af den aktivitet, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning?</p> <p>[...]</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen Naturstyrelsen	Mundtlig forhandling	03.05.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
T-468/16	Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen Påstande: — Afgørelse af 10. juni 2016 truffet af generalsekretæren på vegne af Kommissionen i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.04.18
T-43/15	CRM srl mod Kommission Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 4. november 2014, L 316, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	23.04.18
T-675/15	Shanxi Taigang Stainless Steel mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 af 26. august 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 224, s. 10) annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgerens eksport en antidumpingtold og opkræver den midlertidige told, der var pålagt denne eksport. — Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.	Erhvervsstyrelsen	Dom	23.04.18
C-121/17	Teva UK e.a. Sagen vedrører: Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, om »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i henhold til artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	25.04.18
C-161/17	Renckhoff Sagen vedrører: Udgør tilføjelse af et værk, som med tilladelse fra indehaveren af ophavsretten ligger frit tilgængeligt for alle internetbrugere på en fremmed internetside, til ens egen, offentligt tilgængelige internetside en tilrådighedsstillelse for almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når værket først kopieres på en server og derfra uploades på ens egen internetside	Kulturministeriet	GA	25.04.18

T-554/15 og T-555/15	<p>Ungarn mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse C(2015)4805 af 15. juli 2015 om 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarerkontrol annulleres delvist, for så vidt som denne afgørelse påbyder indstilling af anvendelsen af de progressive gebyrsatser for fødevarerkontrol i Ungarn. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	25.04.18
Forenede sager C-233/16, C-234/16, C-235/16, C-236/16,	<p>ANGED m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 49 TEUF og 54 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en regional afgift, som pålægges anvendelsen af store individuelle detailhandelscentre med et salgsareal på eller over 2 500 m² på grund af den påvirkning, som disse detailhandelscentre kan have på landområdet, miljøet og handelen i byerne i denne region, men som juridisk set gør sig gældende, uanset om disse detailhandelscentre reelt er placeret uden for eller inden for byzonen, og i de fleste tilfælde i praksis pålægges virksomheder fra andre medlemsstater, i betragtning af: i) at afgiften ikke påvirker forretningsdrivende, der ejer flere detailhandelscentre med et individuelt salgsareal på under 2 500 m², uanset størrelsen af det samlede salgsareal for alle ejerens detailhandelscentre: ii) at afgiften fritager store kollektive detailhandelscentre, iii) at afgiften fritager individuelle detailhandelscentre, der beskæftiger sig med salg af havebrugsartikler, køretøjer, byggematerialer, maskiner og industrimaterialer, og iv) at kun 40% af beregningsgrundlaget for afgiften opkræves hos virksomheder, der hovedsageligt beskæftiger sig med salg af møbler, vvs-artikler, døre og vinduer, samt gør-det-selv-forretninger? 2) Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at følgende udgør statsstøtte, der er forbudt i henhold til denne bestemmelse: i) den fuldstændige fritagelse i IGEC for individuelle detailhandelscentre med et salgsareal på under 2 500 m², kollektive detailhandelscentre og individuelle detailhandelscentre, der beskæftiger sig med salg af havebrugsartikler, køretøjer, byggematerialer, maskiner og industrimaterialer, og ii) den delvise fritagelse i IGEC for individuelle virksomheder, der hovedsageligt beskæftiger sig med salg af møbler, vvs-artikler, døre og vinduer, samt gør-det-selv-forretninger? 3) Hvis de nævnte fuldstændige og delvise fritagelser i IGEC udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, hvad er da den tidsmæssige gyldighed af denne afgørelse i betragtning af eksistensen og indholdet af den skrivelse af 2. oktober 2003, som direktøren for GD COMP's kontor for statsstøtte sendte til Kongeriget Spaniens faste repræsentation ved Den Europæiske Union i forbindelse med sag CP 11/01 vedrørende påstand om statsstøtte ydet af den selvstyrende region Catalonien i henhold til den</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	26.04.18

	lov, der er vedtaget af Parlament de Catalunya?			
C-18/17	<p>Danieli & C. Officine Meccaniche e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56 TEUF og 57 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, punkt 2 og 12 i kapitel 2: Fri bevægelighed for personer, i bilag V til akt om Republikken Kroatiens tiltrædelsesvilkår samt om tilpasning af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab fortolkes således, at Østrig har ret til at begrænse udstationeringen af arbejdstagere, som er ansat hos et selskab med hjemsted i Kroatien, ved at kræve en arbejdstilladelse, når denne udstationering foregår ved, at arbejdstagerne stilles til rådighed for et selskab med hjemsted i Italien [Org. s. 2] med henblik på, at det italienske selskab leverer en tjenesteydelse i Østrig, og de kroatisk arbejdstageres arbejde for det italienske selskab i Østrig begrænser sig til at udføre denne tjenesteydelse ved opførelse af et trådvalseværk i Østrig, og der ikke består noget arbejdsforhold mellem dem og det italienske selskab? 2) Skal artikel 56 TEUF og 57 TEUF og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at Østrig har ret til at begrænse udstationeringen af russiske og hviderussiske arbejdstagere, som er ansat hos et selskab med hjemsted i Italien, ved at kræve en arbejdstilladelse, når denne udstationering foregår ved, at arbejdstagerne stilles til rådighed for et andet selskab med hjemsted i Italien med henblik på, at det andet italienske selskab leverer en tjenesteydelse i Østrig, og den russiske henholdsvis arbejdstagers arbejde i Østrig for det andet italienske selskab begrænser sig til at udføre dette selskabs tjenesteydelse i Østrig, og der ikke består noget arbejdsforhold mellem dem og det andet italienske selskab?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18
C-41/17	<p>González Castro</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 7 i direktiv 92/85/EØF fortolkes således, at natarbejde – som arbejdstagere, der er omfattet af artikel 2, herunder ammende arbejdstagere, ikke må være forpligtet til at udføre – omfatter ikke alene arbejde, der udføres fuldt ud om natten, men også skifteholdsarbejde, når nogle af turnusserne som i det foreliggende tilfælde foregår om natten?</p> <p>2) I en tvist om, hvorvidt der foreligger en risikosituation i forhold til en ammende arbejdstager, finder da de særlige bestemmelser om bevisbyrde i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF – gennemført i spansk ret bl.a. i artikel 96.1 i Ley 36/2011 – sammenholdt med kravene i artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18

	<p>Ley de Prevención de Riesgos Laborales (lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici) – anvendelse med henblik på arbejdstagerens fritagelse for at arbejde i ammeperioden og i givet fald med henblik på tildeling af den ydelse, der er forbundet med en sådan situation i national ret i overensstemmelse med artikel 11, nr. 1), i direktiv 92/85/EØF?</p> <p>3) Kan artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling« af en ammende arbejdstager – i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde som fastsat i artikel 5 i direktiv 92/85/EF, der er gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – idet (1) arbejdstageren yder tjenester ifølge en skifteholdsordning som sikkerhedsvagt og med natarbejde i visse af turnusserne, som denne desuden udfører alene, og (2) går runder og i givet fald tilser akutte tilfælde (forbrydelser, ildebrande eller andre hændelser), og det tilmed ikke fremgår, (3) at der på arbejdspladsen forefindes et passende sted til amning eller i givet fald til at foretage udpumpning af modermælken?</p> <p>4) Når det i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 5 i direktiv 92/85/EØF – gennemført i spansk ret i artikel 26 i lov om forebyggelse af arbejdsrelaterede risici – er påvist, at der foreligger »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling«, i en tvist om, hvorvidt der foreligger en risiko i forbindelse med amning med deraf følgende midlertidig ophævelse af forpligtelsen til at arbejde, kan det da kræves af en ammende arbejdstager, at denne med henblik på at blive fritaget fra arbejdet i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gennemfører artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 92/86/EØF, skal godtgøre, at en ændring af arbejdsforholdene og/eller arbejdstiden ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, og at en overførsel til andre arbejdsopgaver ikke er teknisk og/eller objektivt mulig eller ikke med rimelighed kan forlanges, eller er det derimod de sagsøgte (arbejdsgiveren og den enhed, der udbetaler de sociale sikringsydelse, der er forbundet med den midlertidige ophævelse af arbejdskontrakten), som skal bevise disse forhold?</p>			
Forende sager C-91/17 P og C-92/17 P	<p>Cellnex Telecom og Telecom Castilla-La Mancha, S.A.mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Der træffes endelig afgørelse vedrørende annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse annulleres. — Europa-Kommissionen og SES Astra</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	26.04.18

	tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-129/17	<p>Mitsubishi Shoji Kaisha et Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe</p> <p>Sagen vedrører: 1) a) Giver artikel 5 i direktiv 2008/95/EF og artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) varemærkeindehaveren ret til at modsætte sig, at tredjemand uden mærkevareindehaverens samtykke fjerner alle på varerne påsatte tegn, der er identisk med varemærkerne (debranding), når der er tale om varer, som aldrig før er blevet bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde såsom varer, der er anbragt i toldoplæg, og når tredjemands fjernelse af tegnene sker med henblik på at bringe disse varer i omsætning i eller indføre dem til det Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde?</p> <p>b) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmålet i litra a), om varerne, når de indføres eller bringes i handelen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er påført et tegn med eget særpræg, som er anbragt af tredjemanden (rebranding)?</p> <p>2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, såfremt varerne, når de er indført eller bragt i omsætning, af en gennemsnitsforbruger på grund af deres udseende eller model stadig vil blive identificeret med varer hidrørende fra varemærkeindehaveren?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	26.04.18
C-176/17	<p>Profi Credit Polska</p> <p>Sagen vedrører: Er bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29), navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66), navnlig direktivets artikel 17, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, til hinder for, at en erhvervsdrivende (långiver) over for en forbruger (låntager) kan gøre et krav gældende, som fastslås ved en korrekt udfyldt [org. s. 2] vekslen, i en betalingspåbudsprocedure i henhold til artikel 485, § 2 ff. i Kodeks postepowania cywilnego (civil retsplejelov), sammenholdt med artikel 41 i Ustawa o kredycie konsumenckim (forbruger kreditloven, Dz. U. 2014 1479, konsolideret udgave med ændringer, af 12.5.2011), ifølge hvilke bestemmelser den nationale ret udelukkende kan prøve gyldigheden af kravet i henhold til vekslen for så vidt angår overholdelsen af vekslens formkrav, uden at gå ind på det tilgrundliggende forhold?</p>	Justitsministeriet	GA	26.04.18

T-251/15	<p>Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB</p> <p>Påstande: Stiltiende afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) den 4. marts 2015 i henhold til artikel 8, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/03 (den stiltiende afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i ECB's afgørelse af 1. august 2014 om ophævelse af Banco Espírito Santo S.A.'s status som pengepolitisk modpart i Eurosystemet og om at tilpligte sidstnævnte bank til fuldt ud at tilbagebetale sin gæld til Eurosystemet med 10 mia. EUR, og i alle de dokumenter i ECB's besiddelse, som er relateret til denne afgørelse, annulleres. Afgørelse truffet af ECB den 1. april 2015 (den udtrykkelige afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i de ovenfor nævnte dokumenter annulleres. ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljøstyrelsen	Dom	26.04.18
T-190/16	<p>Azarov mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 60, s. 1) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Der træffes bestemmelse om visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, herunder navnlig: — Der stilles spørgsmål til Rådet. — Rådet opfordres til skriftligt eller mundtligt at tage stilling til visse aspekter af sagen. — Rådet og tredjeparter, herunder Kommissionen, EADS og Ukraine, anmodes om at fremlægge oplysninger. — Der opfordres til at fremlægge bilag eller bevismidler i forbindelse med sagen. — Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	26.04.18
C-17/17	<p>Grenville Hampshire</p> <p>1) Kræver artikel 8 i direktiv 80/987/EØF 1 (nu erstattet af artikel 8 i direktiv 2008/94/EF 2), at medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt arbejdstager modtager mindst 50% af værdien af den optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdom i tilfælde af arbejdsgivers insolvens (alene med undtagelse af misbrugstilfælde, som direktivets artikel 10, litra a), finder anvendelse på)? 2) Med forbehold af de nationale domstoles konklusioner vedrørende sagens faktiske omstændigheder, er det subsidiært da tilstrækkeligt i henhold til artikel 8 i direktiv 80/987/EØF, at en medlemsstat har et beskyttelsessystem, hvor arbejdstagere normalt modtager mere end 50% af værdien af deres optjente ret til ydelser i forbindelse med alderdommen, men hvor enkelte arbejdstagere modtager mindre end 50% som følge af: i) et økonomisk loft for det erstatningsbeløb, der betales til arbejdstagere (navnlig</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.04.18

	<p>arbejdstagere, der ikke har nået den normale pensionsalder i deres pensionsordning på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens), og/eller ii) regler, der begrænser de årlige stigninger i den erstatning, der udbetales til arbejdstagere eller den årlige revaluering af deres rettigheder forud for pensionsalderen?</p> <p>3) Har artikel 8 i direktiv 80/987/EØF direkte virkning under omstændighederne i den foreliggende sag?</p>			
<p>Forende sager C-331/16 og C-366/16</p>	<p>K. m.fl.</p> <p>Skal EU-retten, navnlig unionsborgerskabsdirektivets artikel 27, stk. 2, alene eller i sammenhæng med chartrets artikel 7, fortolkes således, at en ansøgning om opholdstilladelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering, kan afslås af en medlemsstat på grund af den trussel, som udgår fra tilstedeværelsen i samfundet af dette familiemedlem, som i en anden medlemsstat er blevet udelukket fra flygtningestatus i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1F og kvalifikationsdirektivets artikel 12, stk. 2, fordi han har været involveret i faktiske omstændigheder i en konkret historisk-samfundsmæssig sammenhæng i oprindelsesstaten, hvorved antagelsen af, at truslen fra dette familiemedlems adfærd i opholdsmedlemsstaten er umiddelbar og reel, udelukkende støttes på en henvisning til afgørelsen om udelukkelse, uden at der herved sker en vurdering af risikoen for recidiv i opholdsmedlemsstaten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	02.05.18
C-51/17	<p>Ilyés et Kiss</p> <p>1) Skal et kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, og der – som følge af fjernelser af et urimeligt kontraktvilkår, som fastsatte en forskel mellem sælgerkurs og køberkurs samt forpligtelsen til at bære den deraf følgende kursrisiko – er blevet indføjet i aftalen ex tunc som følge af lovgivers indgriben, der udspringer af retssager om ugyldighed, der har påvirket et stort antal aftaler, anses for at være et vilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, og som derfor er omfattet af direktivets anvendelsesområde? 2) Hvis det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er omfattet af direktivets anvendelsesområde, skal undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at den også gør sig gældende for et kontraktvilkår, som er i overensstemmelse med [bindende] love som omhandlet i præmis 2[5] i Domstolens dom RWE Vertrieb AG (C-92/11), som er blevet vedtaget eller er trådt i kraft efter aftalens indgåelse? Skal anvendelsesområdet for nævnte undtagelse ligeledes omfatte et kontraktvilkår, som er blevet indføjet i aftalen ex tunc efter aftalens indgåelse som følge af en lov, der afhjælper den ugyldighed, som udspringer af</p>	Justitsministeriet	GA	03.05.18

	<p>den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der forhindrer, at aftalen opfyldes? 3) Såfremt der i overensstemmelse med svarene på de foregående spørgsmål kan foretages en undersøgelse af den urimelige karakter af det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, skal kravet om en klar og forståelig affattelse, som direktivets artikel 4, stk. 2, henviser til, da fortolkes således, at dette krav også er opfyldt, når den lovbestedte og nødvendigvis generelt affattede oplysningspligt er opfyldt på de vilkår, der er beskrevet under de faktiske omstændigheder, eller skal der ligeledes fremlægges oplysninger om risikoen for forbrugeren, som finansieringsinstituttet er bekendt med, eller som det kan have adgang til på tidspunktet for aftalens indgåelse? 4) Er den omstændighed, at kontraktvilkårene vedrørende muligheden for ensidig ændring og forskellen mellem sælgerkurs og køberkurs – som flere år senere viste sig at være urimelige – på tidspunktet for aftalens indgåelse indgik i aftalen sammen med vilkåret vedrørende placering af kursrisikoen, relevant for så vidt angår kravet om klarhed og gennemsigtighed og det i stk. 1, litra i), i bilaget til direktivet fassatte, med henblik på fortolkningen af direktivets artikel 4, stk. 1, således at forbrugeren, som kumulativt virkning af disse vilkår, reelt på ingen måde kunne forudse, hvordan hverken betalingsforpligtelserne eller ordningen for ændring af disse forpligtelser ville ændre sig efterfølgende? Eller skal der ikke tages højde for kontraktvilkår, som efterfølgende er blevet erklæret urimelige i forbindelse med undersøgelsen af den urimelige karakter af det vilkår, der fastlægger kursrisikoen? 5) Hvis den nationale ret erklærer, at det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er urimeligt, er den da forpligtet til af egen drift – i forbindelse med fastlæggelsen af retsvirkningerne i overensstemmelse med national lovgivning – også at tage højde for den urimelige karakter af de øvrige kontraktvilkår, som ikke er blevet påberåbt at søges i deres søgsmål, idet den respekterer parternes ret til at fremsætte bemærkninger i den kontradiktoriske procedure? Finder officialmaksimen som omhandlet i Domstolens praksis ligeledes anvendelse, hvis sagsøgeren er en forbruger, eller udelukker dispositionsmaksimen, i betragtning af den rolle, som den spiller i sagen som helhed, og sagens nærmere omstændigheder, i givet fald, at der foretages en undersøgelse af egen drift?</p>			
C-249/17	<p>Ryanair</p> <p>a) Er en fremtidig hensigt om at levere administrationsydelser til målet for en erhvervelse, såfremt det lykkes at gennemføre erhvervelsen, tilstrækkelig til at godtgøre, at den potentielle erhverver udøver økonomisk virksomhed i henhold til sjette momsdirektivs artikel 4, således at moms, som den potentielle erhverver opkræves på varer eller tjeneste-</p>	Skatteministeriet	GA	03.05.18

	<p>ydelser, der leveres med henblik på at fremme den relevante erhvervelse, potentielt kan anses for indgående moms for den påtænkte økonomiske aktivitet, der består i levering af sådanne administrationsydelser, og (b) er der tale om en sådan tilstrækkelig »direkte og umiddelbar tilknytning« som opstillet af Domstolen [i dom af 27. september 2001, <i>Cibo Participations</i> (C-16/00, EU:C:2001:495)] mellem tjenesteydelser, leveret af fagfolk, i forbindelse med en sådan potentiel erhvervelse og udgående ydelser, der består i den potentielle levering af administrationsydelser til målet for erhvervelsen i tilfælde af, at det lykkes at gennemføre erhvervelsen, således at der består en ret til fradrag for så vidt angår den moms, der skal betales af disse tjenesteydelser, leveret af fagfolk?»</p>			
T-653/16	<p>Malta mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (1) vedrørende en begæring om aktindsigt registreret med referencen GESTDEM 2015/5711, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.05.18
C-82/16	<p>K. e.a. (uddrag af spørgsmål)</p> <p>1) Skal EU-retten, navnlig artikel 20 TEUF og artikel 5 og 11 i direktiv 2008/115/EF, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 24, fortolkes således, at den under visse omstændigheder er til hinder for en national praksis, hvorefter en ansøgning om opholdstilladelse som familiesammenført – indgivet af en tredjelandsstatsboger, der er familiemedlem til en unionsborger i den medlemsstat, hvor denne unionsborger bor og har statsborgerskab, og som ikke har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering (herefter »den statiske unionsborger«) – ikke bliver behandlet, særskilt eller i forbindelse med en afgørelse om udsendelse, af den grund alene, at den pågældende tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem, er omfattet af et forbud mod indrejse i Europa? a) Har det ved bedømmelsen af sådanne omstændigheder betydning, at der mellem tredjelandsstatsborgeren, der er familiemedlem, og den statiske unionsborger består et afhængighedsforhold, der er mere vidtgående end et rent familiemæssigt bånd? I bekræftende fald, hvilke faktorer skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om der består et sådant afhængighedsforhold? Kan der herved henvises til retspraksis vedrørende retten til respekt for familielivet i EMRK's artikel 8 og chartrets artikel 7? b) Hvad særligt angår mindreårige børn, kræver artikel 20 TEUF mere end et biologisk bånd mellem den tredjelandsstatsborger, der er forælder, og det barn, der er unionsborger? Har det herved betydning, at personerne bor sammen, eller er det tilstrækkeligt med følelsesmæssige og økonomiske bånd, såsom en besøgs- eller samværsordning og betaling af</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	07.05.18

	<p>underhold? Kan der herved henvises til Domstolens dom af 10. juli 2014 i sag C-244/13, Ogie-rakhi, præmis 38 og 39, af 16. juli 2012, Singh. m.fl., sag 218/14, præmis 54, og af 6. december 2012, O og S, forenede sager C-356/11 og C-357/11, præmis 56? Se i denne forbindelse også den verserende præjudicielle forelæggelse C-133/15. c) Har [...]</p>			
C-33/17	<p>Čepelnik</p> <p>I. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejøløn, hvis betalingsstopet og sikkerheden alene tjener til sikring af en eventuel bøde, som først idømmes inden for rammerne af en særskilt procedure mod en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejøløn, hvis tjenesteyderen med hjemsted i en anden medlemsstat, som skal pålægges en bøde, i sagen om pålæggelse af sikkerhedsstillelsen ikke har adgang til retsmidler mod pålæggelsen af sikkerhedsstillelsen, og den indenlandske ordregivers klage over denne afgørelse ikke har opsættende virkning.</p> <p>b. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejøløn alene af den grund, at tjenesteyderen har hjemsted i en anden EU-medlemsstat.</p> <p>c. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	08.05.18

	samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, selv om denne endnu ikke er forfalden, og den endelige værkslejløns størrelse på grund af modkrav og tilbageholdelsesrettigheder endnu ikke er fastlagt.			
C-304/17	<p>Löber</p> <p>Hvilken domstol har i henhold til artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt som følge af pro-spektansvar, når</p> <ul style="list-style-type: none"> – investoren traf den investeringsbeslutning, der var forårsaget af det fejlagtige prospekt, på sin bopæl – og på grundlag af denne beslutning overførte købsprisen for det værdipapir, som vedkommende havde erhvervet på det sekundære marked, fra sin konto i en østrigsk bank til en afregningskonto i en anden østrigsk bank, hvorfra købsprisen derefter blev overført til sagsøgte på grundlag af ordre fra sagsøgeren <p>(a) Den ret, inden for hvis jurisdiktion investoren har sin bopæl,</p> <p>(b) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, som sagsøgeren har en bankkonto i, hvorfra vedkommende har overført det investerede beløb til afregningskontoen, befinder sig,</p> <p>(c) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, afregningskontoen føres i, befinder sig,</p> <p>(d) den af ovennævnte retter, som sagsøgeren vælger at anlægge sag for, eller</p> <p>(e) slet ingen af ovennævnte retter?</p>	Finanstilsynet	GA	08.05.18
T-283/15	<p>Esso Raffinage v ECHA</p> <p>Påstande: Søgsmålet antages til realitetsbehandling. Afgørelsen af 1. april 2015, truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (herefter »ECHA«) i medfør af forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (herefter »REACH-forordningen«) om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), i form af en skrivelse med overskriften »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006« (erklæ-</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	08.05.18

	<p>ring om manglende overholdelse på baggrund af en afgørelse om dossiervurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, herefter »SONC «) og dens bilag (referencenummer CCH-C-0000005770-74-01/F), annulleres. Sagen hjemvises til ECHA's administrerende direktør og det præciseres, at enhver ny afgørelse truffet af ECHA skal tage hensyn til de begrundelser for annulation, der er anført i Rettens dom, samt alle relevante og ajourførte oplysninger. ECHA tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med denne sag. Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.</p>			
--	--	--	--	--